

Sygnatura akt I C 1164/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 25-10-2021 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Krzyżanowska

po rozpoznaniu w dniu 25-10-2021 r. w Koninie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w K.

przeciwko M. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **29.000,00 zł** (dwadzieścia dziewięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20.08.2019 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **5.739,10 zł** (pięć tysięcy siedemset trzydzieści dziewięć złotych dziesięć groszy) z tytułu zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Koninie) kwotę **435,83 zł** (czteryście trzydzieści pięć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) z tytułu nieuiszczonych kosztów sądowych.

sędzia Agnieszka Krzyżanowska

Sygn. akt I C 1164/20

UZASADNIENIE

Grupa (...) spółka z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. B. kwoty 29.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20.08.2019r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 29.01.2019r. zakupiła od pozwanego samochód marki H. (...) za kwotę 29.000,00 zł. z przebiegiem 216.821 km, przy czym pozwany złożył oświadczenie o tym, że pojazd ten pozostaje wolny od wad fizycznych i prawnych. W lipcu 2019r. nabywca odnalazł w bagażniku książkę pojazdu, z której to wynikał odmienny stan licznika wskazujący na jego cofnięcie o około 80.000 km. Z tego powodu powódka w dniu 24.07.2019r. złożyła pozwanemu oświadczenie woli o odstąpieniu od przedmiotowej umowy kupna sprzedaży.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu wg norm przepisanych podnosząc, że cenę auta strony ustaliły wspólnie po prowadzonych negocjacjach uwzględniając stan cofniętego licznika. Pozwany podniósł, iż osoby reprezentujące powódkę wiedziały o zmienionych wskaźnikach licznika posiadając pełną dokumentację auta i dlatego przyjęta cena pojazdu pozostawała niższa niż ceny rynkowe pojazdów ze stanem licznika widniejącym w chwili zakupu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.01.2019r. R. N. działający jako PHU (...) nabył od M. B. samochód marki H. (...) o nr rej (...). (...) to pozostawało „rozliczeniem” oferowanego przez powoda nowego pojazdu marki K. i zaliczenia na poczet opłaty wstępnej w leasingu. W chwili zakupu licznik pojazdu marki H. (...) wskazywał na przebieg 216.821 km, a ustalona przez strony cena 29.000 zł. odpowiadała wartości auta o tym przebiegu. Sprzedający zapewnił, iż pojazd jest wolny od wad fizycznych i prawnych.

Auto zostało sprawdzone przez pracowników nabywcy co stanu technicznego pojazdu oraz w Centralnej Ewidencji Pojazdów w Polsce pod kątem wad prawnych. Na tym etapie nie stwierdzono faktu ingerencji w zapisy licznika, a M. B. nie informował powoda ani jego pracowników o stwierdzonym „cofnięciu” zapisów licznika. Pozwany przekazał powodowi posiadane dokumenty związane z pojazdem (dowód rejestracyjny i kartę pojazdu) za wyjątkiem książki serwisowej.

dowód: zeznania - R. N. k.130-138, pozwanego M. B. k.139-144, umowa k. 15, historia pojazdu k. 16-18

Kilka miesięcy po zawarciu umowy sprzedaży tj. w lipcu 2019r. pracownicy powoda odnaleźli w bagażniku H. (...) książkę pojazdu. Z jej zapisów wynikało, iż w dniu 8.02.2015r. licznik wskazywał na przebieg 241.676 km, to jest 80.000 km więcej niż stan licznika istniejący w dacie kolejnego badania technicznego z dnia 15.09.2016r. wskazującego na przebieg 165.227 km.

dowód: zeznania R. N. k.130-138, ksero kopia książki pojazdu k. 20-23, zaświadczenie k. 19, faktura k. 26

Z tego powodu ówczesny powód w dniu 24.07.2019r. złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy, a pismem z dnia 22.11.2019r. wezwał do zwrotu kwoty 29.000 zł. w terminie 7 dni.

dowód: zeznania R. N. k.130-138, oświadczenie z dowodem doręczenia k. 27-28, wezwanie przedsądowe z dowodem doręczenia k. 29-31

Wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu w chwili zakupu przez powoda z uwzględnieniem przebiegu licznika 216.821 km (po jego cofnięciu) wynosiła około 29.100,000 zł., a jego rynkowa wartość z uwzględnieniem szacowanego przebiegu 334.000 km wynosiła około 23.900,00 zł.

Przyjmując średni miesięczny przebieg pojazdu na terenie Danii oraz przebieg w trakcie użytkowania go przez pozwanego, średni, faktyczny stan licznika winien wynosić około 333.693 km.

Dowód: opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej R. W. k. 165-176

W dniu 9.03.2020r. umową przeniesienia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ kc R. N. przeniósł na powódkę wierzytelność dochodzoną pozwem.

bezsporne, kserokopia wypisu aktu notarialnego k. 35-42

Sąd dał wiarę wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego dokumentom, gdyż ich autentyczność i treść nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie dopatrzył się powodów by czynić to z urzędu.

Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawiciela powoda Z. N. albowiem pozostawały jasne, czytelne i rzeczowe. Znalazły one również potwierdzenie w zgromadzonych dokumentów i ustaleniach opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej.

Zeznania pozwanego M. B. okazały się niewiarygodnymi w części, w jakiej twierdził, iż w chwili zawierania umowy nabywca został poinformowany o „cofnięciu” zapisów licznika i że ustalona cena auta była obniżona z tego tytułu, albowiem pozostawały one w wyraźnej sprzeczności z ustaleniami opinii biegłego R. W.. Ten natomiast po analizie zapisów książki serwisowej ustalił wartości rynkowe tożsamego pojazdu z dwoma różnymi zapisami liczników, stwierdzając, iż przyjęta do rozliczeń pomiędzy stronami umowy kwota 29.000 zł. odpowiadała przebiegowi

ujawnionymi na liczniku w chwili jej zawarcia (po cofnięciu zapisów). Tym samym twierdzenia pozwanego o wiedzy powoda o zmianach przebiegów licznika i obniżeniu ceny pozostają gołosłowne. Z tych samych powodów niewiarygodnymi okazały się twierdzenia pozwanego o przekazaniu pracownikowi R. N. książki serwisowej pojazdu. Twierdzenia te pozostają nielogiczne, w odniesieniu do dalszego zachowania powoda w kontekście odstąpienia od umowy. Jedynie w części w jakiej zeznania pozwanego zostały potwierdzone przez materiał dowodowy, należało uznać je za wiarygodne jako logiczne i rzeczowe.

Sąd nie znalazł także podstaw, aby kwestionować przydatność opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej R. W. albowiem jest ona jasna, logiczna i przekonująca. Opinia ta została szczegółowo uzasadniona, a wnioski końcowe opinii, jak i jej uzasadnienie są jasne i kategoryczne. Biegły w oparciu o swoją wiedzę i doświadczenie zawodowe uzasadnił wyczerpująco swoje stanowisko. Dodatkowo wyjaśnienia biegłego były logiczne, jasne i przekonujące, a tym samym sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania opinii w jakimkolwiek zakresie. Opinia ta również nie była kwestionowana przez którąkolwiek ze stron.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Do odpowiedzialności sprzedawcy w przedmiotowej sprawie z tego tytułu mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące rękojmi za wady fizyczne i prawne rzeczy sprzedanej, a nie ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, a to z uwagi na fakt, iż sprzedawca nie sprzedawał auta w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 556 kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną.

Sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy (art. 557 § 1 kc). Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady (art. 560 § 1 kc).

Treść art. 568 § 1, 2 i 3 kc stanowi, że sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat, a gdy chodzi o nieruchomości przed upływem pięciu lat od wydania jej kupującemu (...) Roszczenie o usunięcie wady lub wymiany rzeczy sprzedanej przedawnia się z upływem roku licząc od dnia stwierdzenia wady (...) W w/w terminach kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy lub obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej. Jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżenia ceny rozpoczyna się z chwila bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady. Do wykonywania uprawnień z tytułu rękojmi za wady prawne rzeczy sprzedanej stosuje się przepisy art. 568 § 2-5 kc, z tym że bieg terminu wskazanego w § 2 rozpoczyna się od dnia, w którym kupujący dowiedział się o istnieniu wady (art. 576 kc)

Z powyższego wynika, że odpowiedzialność z tytułu rękojmi jest ukształtowana surowiej aniżeli odpowiedzialność z art. 471 kc i następne. Jest to bowiem odpowiedzialność **o charakterze absolutnym, niezależna od winy sprzedawcy**, czy też osób, którymi się posługuje przy wykonaniu zobowiązania, a nawet niezależna od wykazania szkody wynikającej ze świadczenia rzeczy wadliwej. Ponadto jest to odpowiedzialność niezależna od wiedzy sprzedawcy o istnieniu wady, a podstępne zatajenie przez niego wady prowadzi jedynie do dalszego zaostrzenia odpowiedzialności – wobec powyższego w doktrynie przyjmuje się, że jest to odpowiedzialność oparta na zasadzie ryzyka (vide Komentarz do Kodeksu cywilnego, tom II, C.H. Beck, Warszawa 2005, s. 244, uchwała SN z 30.05.1996r. w sprawie o sygn. akt III CZP 42/96, PPH 1997, nr 1, poz. 29).

W przypadku zwolnienia od odpowiedzialności na podstawie art. 557 § 1 kc konieczna jest pozytywna wiedza kupującego o istnieniu wady, a nie wystarcza sama jego powinność tejże wiedzy. Należy przy tym podkreślić, iż odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi ma w pełni zastosowanie do rzeczy używanych (vide orzeczenie SN z 19.11.1973r. , II CR 512/73 opubl. w OSN 1974, nr 10, poz. 169). Odpowiedzialność sprzedawcy nie obejmuje jednak w takim przypadku zmniejszenia wartości i użyteczności rzeczy, które jest normalnym następstwem jej prawidłowego używania. Dotyczy to zwłaszcza rzeczy o dużym stopniu złożoności, do których należy samochód (vide orzeczenie SN z 13.03.1981r. III CRN 31/81, OSN 1981, nr 11, poz. 219). Strony mogą odpowiedzialność z tytułu rękojmi ograniczyć, a także wyłączyć (art. 558 § 1 kc). W takim przypadku kupującemu pozostaje jedynie roszczenie odszkodowawcze ex contractu na zasadach ogólnych. To po stronie kupującego należy wybór jednego z roszczeń opisanych w treści art. 560 § 1 kc. W przypadku skutecznego odstąpienia od umowy sprzedaży rzeczy ruchomej powoduje to przejście jej własności z powrotem na sprzedającego (vide orzeczenie SN z 26.11.2007r. , II CKN 458/07, OSN 2008, nr 5, poz. 84). Wówczas stosownie do treści art. 494 kc powstaje roszczenie kupującego o zwrot uiszczonyj ceny sprzedaży. Natomiast istotą alternatywnego roszczenia o obniżenie ceny jest przywrócenie pełnej ekwiwalentności świadczeń.

Dokonując subsumcji powyżej przytoczonych przepisów na grunt niniejszej sprawy, w ocenie sądu niewątpliwie jest, iż pozwany dokonał sprzedaży powodowi samochodu z cofniętymi wskaźnikami licznika, to natomiast skutkowało z odmiennym określeniem stanu pojazdu wpływającym na jego cenę tj. z istotną wadą fizyczną w postaci innego stanu zużycia, eksploatacji pojazdu. Sam fakt „cofnięcia” licznika nie był ostatecznie kwestionowany przez strony.

Jednocześnie zaoferowany przez pozwanego materiał dowodowy nie wykazał, aby zachodziła okoliczność zwalnająca M. B. z odpowiedzialności w postaci wiedzy powoda o odmiennym przebiegu auta od wykazywanego na zegarach licznika. Przypomnieć należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. W myśl wyżej wymienionej zasady, na stronie pozwanej spoczywał obowiązek wykazania, iż powód w chwili zakupu został poinformowany o ingerencji w zapisy licznika. W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż nie zostały bezsprzecznie potwierdzone twierdzenia pozwanego jakoby już w chwili sprzedaży pojazdu przekazał nabywcy wszystkie dokumenty w tym książkę serwisową, albowiem nie logicznym i niezgodnym z zasadami życiowymi było by „odwlekanie” w czasie ujawnienia przez powoda tej okoliczności. O powyższym tym bardziej świadczy fakt, iż auto pozwanego pozostawione w swoistym rozliczeniu, niezwłocznie zostało przeznaczone do dalszej sprzedaży, a zapisy licznika wpływały na ustalenie prawidłowej ceny, z czego powód jako osoba zawodowo trudniąca się sprzedażą aut musiała zdawać sobie sprawę. Ponadto twierdzeniom pozwanego o tym, iż cena określona przez strony umowy została obniżona z racji pomniejszenia przebiegu licznika pojazdu, kategorycznie zaprzeczyły ustalenia opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej R. W.. Nie mając wiedzy specjalistycznej w tej dziedzinie sąd zlecił biegłemu ustalenie wysokości ceny rynkowej przedmiotowego auta z uwzględnieniem przebiegu wykazywanego na zegarach licznika i średniego rzeczywistego przebiegu, który wynikał z odnalezionej książki serwisowej. Po przeprowadzonej analizie biegły kategorycznie stwierdził, iż cena 29.000 zł. ustalona przez strony umowy odpowiadała zapisom licznika wykazywanym przez zegary (średnia cena rynkowa to 29.100 zł.) i z pewnością nie uwzględniała większego przebiegu tak jak to opisywał pozwany. Przyjmując ustalenia biegłego sąd miał oczywiście na uwadze, iż wnioski opinii dotyczą średniej ceny rynkowej a nie ceny umownej, niemniej jednak nie można zgodzić się z poglądem, iż wartość ustalona w umowie z dnia 29.01.2019r. aż o około 5.000 zł. odbiegałaby od ceny rynkowej przy świadomości powoda o istnieniu wady (kwota 23.900zł.). Mając więc na uwadze wnioski opinii należało przyjąć, iż w chwili sprzedaży auto pozwanego było obarczone wadą fizyczną o której powód nie został poinformowany.

W takiej sytuacji były podstawy do odstąpienia przez powoda od umowy sprzedaży, co uczynił pismem z dnia 24.07.2019r. dokładnie wskazując przyczynę odstąpienia. Konsekwencją tego oświadczenia z uwagi na jego skuteczność było przejście prawa własności pojazdu na pozwanego i powstanie po stronie powoda roszczenia o zwrot ceny. W tej sytuacji strony, stosownie do treści art. 560 § 2 w zw. z art. 494 kc, winny zwrócić sobie to świadczyły, a kwotą pozostałą do zwrotu na rzecz powoda pozostaje 29.000 zł.

Tym samym na podstawie wyżej wskazanych norm prawnych Sąd uwzględnił żądanie powoda w pełnej wysokości, czemu dał wyraz w pkt 1 wyroku.

Co do odsetek ustawowych za opóźnienie sąd przyjął za uzasadnione ich żądanie od dnia 20.08.2019r. do dnia zapłaty. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy zostało dwukrotnie awizowane ostatecznie w dniu 13.08.2019r. Zgodnie z art. 455 kc pozwany winien zapłaty dokonać niezwłocznie, stąd też żądanie odsetek od dnia 20.08.2019r. (13.08+ 7 dni na spełnienie świadczenia). Podstawą prawną zasądzenia odsetek był art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 359 § 1 k.c.

Z uwagi na uwzględnienie powództwa w całości orzekając o kosztach procesu Sąd zastosował treść art. 98 § 1 k.p.c. obciążając pozwanego kosztami procesu w pełni.

Na koszty te złożyły się: koszty poniesione przez powoda w wysokości 5.739,10 zł tj. opłata sądowa w kwocie 1450 zł, kwota 3617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego wg stawki minimalnej wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, koszty doręczeń komorniczych 72,10 zł. i zaliczka na poczet opinii w kwocie 600 zł. Skoro powód faktycznie „wygrał” proces w całości, poniesione przez niego koszty procesu należało zasądzić od pozwanego w w/w kwocie 5.739,10 zł. (pkt 2 wyroku).

Dotychczas nieponiesione przez żadną ze stron koszty procesu, w postaci kosztów opinii biegłego w kwocie 1.035,83 zł., zważywszy na poniesioną przez powoda zaliczkę w kwocie 600 zł., winny obciążać pozwanego w kwocie 435,83 zł. (1.035,83 -600) o czym Sąd orzekł w pkt 3 wyroku.

sędzia Agnieszka Krzyżanowska